

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3230/2019. (X. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.166/2018/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Béres Ügyvédi Iroda által képviselt Central Lux Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.166/2018/3. számú végzése ellen terjesztette elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt 2019. január 14-én, elektronikusan, a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróságra 2019. január 24-én érkezett be. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) cikk (2) bekezdésével, 26. cikkével, 28. cikkével, XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az indítványozó egy gazdasági társasággal (a továbbiakban: alperes) 2011. június 2-án adásvételi szerződést kötött, melyvel megvásárolta az alperes üzlethelyiségét. Az indítványozó tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték, az ingatlant birtokba vette és azt sajátjaként használta. 2016. augusztus 26-án azonban a Budapest Főváros VI. Kerület Terézváros Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat) levélben felszólította az indítványozót, hogy ürítse ki az általa birtokolt helyiséget, mivel az az önkormányzat tulajdonát képezi. Tájékoztatva az indítványozót, hogy az érintett ingatlan nyilván van tartva, és az 5 éves elévülési időn belül meghatározott összegű használati díjra is igényt tartott. Az indítványozó egyeztetést kezdett az önkormányzattal, és az önkormányzat igényéről az alperest is tájékoztatta, kérve tőle az adásvételi szerződéssel keletkezett kára megtérítését. Az alperes ezt az igényt visszautasította, amelyet követően 2016. december 31-én az indítványozó fizetési meghagyás kibocsátást kérte az alperessel szemben. Az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult, melyben az indítványozó két jogcímen – árleszállítás és kártérítés – 1 050 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest, kamatfizetésre kötelezés és perköltségben történő marasztalás mellett. Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a követelések elévültek és jogalap nélküliek.
- [4] 2.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2017. június 20-án kelt, 28.G.300.412/2017/14. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet szerint az indítványozó keresete nem volt alapos, az alperes szavatossági kötelezettséggel nem tartozik az indítványozó irányába, és az indítványozó igénye – mindkét jogcímen – elévült. Az ítélet indokolásában a bíróság rámutatott, hogy az ingatlanok helyrajzi számait még 1995. december 19-én keverték össze, amikor az alperes jogelődje az önkormányzattól megvásárolta a .../8. hrsz.-ú helyiséget, de valójában a .../7. hrsz.-ú – ténylegesen megvásárolni és használni szándékozott – helyiséget kapta birtokba, és ennek korrigálását 2008. július 24. óta hiába kérte az önkormányzat vagyongazdálkodó nonprofit gazdasági társaságtól.
- [5] 2.2. Az indítványozó az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezett, ám a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2018. február 13-án kelt, 4.Gf.75.728/2017/4-I. számú ítéletével a fellebbezést nem találta alaposnak, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével teljes mértékben, az általa kifejtett jogi indokolással pedig részben értett egyet. Álláspontja szerint ugyanis az árleszállítás (mint hibás teljesítésből eredő szavatossági jog) tekintetében az elévülés bekövetkezett, de a kártérítési követelés tekintetében nem. A kártérítési követelést érdemben vizsgálva azonban a másodfokú bíróság azt ál-

lapította meg, hogy az indítványozó már magának a kárnak a bekövetkezését sem tudta bizonyítani, mert arra hivatkozott, hogy a kár a két ingatlan forgalmi értékkülönbségetől eredt, ez a kárigény pedig „idő előtti, ugyanis az ingatlanok esetleges forgalmi értékkülönbsége kárként időben akkor merülhet fel [...], ha az általa hivatkozottak szerint az önkormányzattól a .../7. hrsz.-ú ingatlant megveszi (vagy a két ingatlanra csereszerződést kötnek)”. Ezért a másodfokú bíróság az indítványozó kárigényét nem ítélte alaposnak.

- [6] 2.3. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyet azonban a Kúria mint felülvizsgálati bíróság – az alkotmányjogi panaszban támadott – 2018. október 4-én kelt, Pfv.V.21.166/2018/3. számú végzésével hivatalból elutasított. A végzés indokolása szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 271. § (2) bekezdése értelmében: „Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés *b)* pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.” Mivel pedig az indítványozó felülvizsgálati kérelmében vitatott érték 1 050 000 Ft, és az ügy nem tartozik az értékhatár alóli kivételek körébe sem, ezért a jogerős ítélettel szemben a régi Pp. idézett bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 273. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján hivatalból elutasította.
- [7] 3. Az indítványozó a Kúria végzése ellen alkotmányjogi panaszt nyújtott be, kérve annak megsemmisítését, mivel a végzést alaptörvény-ellenesnek tartotta. Az alaptörvény-ellenesség indokát az indítványozó abban jelezte meg, hogy a Kúria „a perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabály, nevezetesen a [rég]i Pp.] kötelező érvényű rendelkezéseit, annak 271. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta, és [az indítványozó] által benyújtott felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította”. A Kúria ugyanis arra hivatkozott döntésében, hogy a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték 1 050 000 Ft, és az ügy nem tartozik az értékhatár alóli kivételek körébe sem, ezért az ügyben felülvizsgálatnak nincs helye. Az indítványozó ezt az értelmezést tévesnek tartotta, saját jogi álláspontját pedig az alábbiak szerint foglalta össze.
- [8] 3.1. Az alkotmányjogi panasz idézte a régi Pp. ügyben alkalmazott 271. § (2) bekezdését, és arra hivatkozott, hogy az abban foglalt kivételszabály szerint az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik „azokra az ügyekre, amelyek [...] ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek”. Az indítványozó véleménye szerint ügye ez alá a kivételszabály alá esik, mert ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredő jogvitának minősül minden olyan jogvita, amely bármilyen módon kapcsolódik egy ingatlanhoz. A kivételszabályt tehát az indítványozó véleménye szerint tágan kell értelmezni, ezzel szemben a Kúria a minél szűkebb értelmezés mellett foglalt állást, ez pedig összeegyeztethetetlen a jogállamiság követelményével. A Kúria szűkítő jogértelmezésének illusztrálására az indítvány több jogesetre is hivatkozott (BH+ 2014.7.305, BH+ 2015.2.66, BH+ 2015.4.161, BH+ 2015.5.206, BH 2017.12.408), melyek lényegüként azt emelte ki, hogy a bírói gyakorlat egységes abban, hogy a kivételszabály csak akkor alkalmazható, „ha az érvényesíteni kívánt kötelmi jogi követelés az ingatlan jogi helyzetét befolyásolja”. Ez az indítványozó szerint már bírói jogalkotásnak tekinthető, mert a Kúria egy olyan plusz feltételt támasztott a kivételszabály alkalmazhatóságához, amelyet a régi Pp. nem tartalmaz. Ezt a kúriai álláspontot, szűkítő jogértelmezést rögzítette aztán a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 2. pontja is.
- [9] Az indítványozó szerint a kivételszabály helyes értelmezését az Alkotmánybíróságnak kell megadnia: „jelen ügyben abban a kérdésben kell az Alkotmánybíróságnak állást foglalnia, hogy a [rég]i Pp.] 271. § (2) bekezdésében szabályozott ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredő ügy kategóriájába tartozik-e a jelen per, azaz lehetővé teszi-e ezen jogszabályi rendelkezés a jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem előterjesztését. Összeegyeztethető-e a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülése a fenti, Kúria által a jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzésben alkalmazott jogértelmezéssel.” Az indítványozó szerint a Kúria önkényesen járt el, az ügyre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normát nem alkalmazta, és nem adta kellő indokát sem a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának; ezzel megsértve az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését. Az alkotmányjogi panasz idézte az Alkotmánybíróság több határozatát is a jogáll-

miság és a jogbiztonság értelmezéséről, és kifejtette, hogy támadott végzés a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mellett az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését is sérti. Megsértett alaptörvényi rendelkezésként felsorolta még az indítványozó 26. cikk (1) bekezdését és a 28. cikket is.

- [10] 3.2. Ezt követően az indítvány részletesen bemutatta a tényállást és a pertörténetet; majd szóról szóra megismételte a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat, kifogásolva a másodfokú bíróság ítéletében foglalt egyes, tévesnek tartott megállapításokat, különösen a perbeli kártérítési igény mibenlétének és idő előttiségének értelmezését illetően.
- [11] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [12] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek az alábbiak miatt.
- [13] 5. Megállapítható volt, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében alább felsorolt követelményeinek részben eleget tesz: *a)* tartalmazza a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán az utalást a Kúria kifogásolt jogértelmezésére a felülvizsgálati eljárás kizártságáról]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Kúria Pfv.V.21.166/2018/3. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, R) cikk (2) bekezdés, 26. cikk, 28. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény – egyes, de nem valamennyi – megjelölt rendelkezésével; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [14] Megállapítható továbbá, hogy az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtották be [figyelemmel az Ügyrend 28. § (2) bekezdésére]; az indítványozó érintett, mivel a felülvizsgálati kérelmet ő nyújtotta be; a Kúria Pfv.V.21.166/2018/3. számú, hivatalból elutasító végzése a bírósági eljárást befejezte; „Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére” az indítványozó hivatkozott [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését megjelölve]; továbbá az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette, mert a Kúria végzésével szemben felülvizsgálatnak nincs helye.
- [15] 6. Az Abtv. 27. §-a szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” Az Abtv. 52. § (1) bekezdése pedig kimondja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az (1b) bekezdés *e)* pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [16] 6.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, R) cikk (2) bekezdésére, 26. cikkére, 28. cikkére és XXIV. cikk (1) bekezdésére. E rendelkezések közül a B) cikk (1) bekezdése, a R) cikk (2) bekezdése, a 26. cikk és a 28. cikk nem minősül az Abtv. 27. § *a)* pontja szerinti, Alaptörvényben elismert olyan jognak, amelyre alkotmányjogi panasz alapítható; az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését pedig az indítványozó mindössze felsorolta, mint sérülni vélt rendelkezést, de ahhoz érdemi indokolást nem kapcsolt, és arra sem tett utalást – továbbá ilyen körülmény a pertörténetből sem tűnik ki –, hogy az ügyben hatósági eljárás zajlott volna, melynek kapcsán a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme egyálta-

lán felmerülhet. Ezért az indítvány e részeinek érdemi vizsgálatára nem volt lehetőség, mert ezek nem felelnek meg az Abtv. 27. § a) pontjában, valamint 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [17] 6.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme kapcsán az indítványozó arra hivatkozott, hogy a Kúria a támadott végzésben szűkítően értelmezte, és ezért tévesen nem alkalmazta a régi Pp. 271. § (2) bekezdésének azon kivételszabályát, amely értékhatártól függetlenül megengedi a felülvizsgálatot az ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredő ügyekben; ezzel pedig elzárta őt az érdemi felülvizsgálat lehetőségétől.
- [18] 6.2.1. Az Alkotmánybíróság számos döntésében rámutatott, hogy „nem rendelkezik hatáskörrel arra [...], hogy [...] kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon [...]. Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.” {Lásd például: 3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]; 3233/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [15]} Ilyen, a Kúria hatáskörébe tartozó törvényértelmezési kérdésnek tekinthető az indítvány azon felvetése is, hogy a felülvizsgálat értékhatártól függő kizártságát, és a régi Pp. 271. § (2) bekezdésében ez alól megállapított kivételeket szűken vagy tágan kell-e értelmezni.
- [19] 6.2.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot legutóbb például a 3003/2019. (I. 7.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) foglalta össze. E döntés indokolásának [25]–[27] bekezdései szerint: „A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes” {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.]. Ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {2/2017. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [51]–[52]} és az indokolt bírói döntéshez való jog {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint polgári perekben is része a tisztességes eljárásnak, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 116, 118.; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.”
- [20] 6.2.3. Az indítványozó által előterjesztett érvelés a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a szerinte szűkítő, ezért téves és *contra legem* törvényértelmezés miatt látta megalapozottnak. Az idézett alkotmánybírósági gyakorlat egybevetésével az Alkotmánybíróság megállapította, hogy egyfelől jelen ügyben is tartózkodik attól, hogy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon, másrészt pedig a bírósági jogértelmezés sérelmezése önmagában – figyelemmel az Abh.-ban kibontott álláspontra – nem hozható kapcsolatba az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, illetve annak részjogosultságaival {hasonlóan: 3233/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [21] A felülvizsgálati eljárás esetleges elmaradása, a felülvizsgálati kérelem nem érdemben történő elutasítása a jogorvoslathoz való jog sérelmét sem alapozza meg. Amint azt az Alkotmánybíróság például a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat indokolásának [24] bekezdésében kifejtette, „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a maga-

sabb fórumhoz fordulás lehetőségét jelenti [...]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe” {hasonlóan: 3233/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [16]}.

- [22] 6.3. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme körében azt is megemlíttette, hogy a Kúria nem adta kellő indokát annak, hogy mi volt az oka a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának.
- [23] E hivatkozás kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a támadott végzés indokolásának [2]–[3] bekezdései – ugyan tömören, a régi Pp. irányadó 271. § (2) bekezdésének az idézésével és az arra való utalással, hogy az ügy nem tartozik az értékhatár alóli kivételek körébe – tartalmaznak okfejtést a felülvizsgálati kérelem hivatalból történt elutasítására. Egyebekben pedig az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés. Amint azt az Alkotmánybíróság a 3183/2017. (VII. 14.) AB végzés indokolásának [14] bekezdésében megállapította, „az indokolás terjedelme önmagában nem fokmérője a tisztességes eljárás követelményének, így ezen formai szempont önmagában eleve nem alkalmas alapjogi sérelem okozására. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint »[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata« {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.” {Hasonlóan: 3312/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [30]}
- [24] 6.4. Az Abtv. 29. §-a szerint: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában, a fent kifejtettek miatt, nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [25] 7. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § a) pontjában, 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban, valamint 29. §-ában foglaltakra tekintettel visszautasította az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján.

Budapest, 2019. október 1.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/160/2019.

